

[Poul Møller.]

sags behandling lagt vægt på, at tinget og offentligheden inden anden behandling fik kendskab til de nedskæringer i de offentlige udgifter, der bliver prisen for folkepensionens gennemførelse. Ukendskabet til disse besparelser og — tør jeg måske sige — tvivlen om, hvorvidt det bliver muligt at finde varige besparelser i det omfang, man forudsætter, kan gøre denne andenbehandling delvis illusorisk. Viser det sig i sommerens løb umuligt at opnå de nødvendige eller forudsatte besparelser, kan et med møje og besvær tilvejebragt forlig gå helt op i sømmene, således at den tilsyneladende klarhed meget snart kan ændres til foruroligende uklarhed.

Det konservative folkeparti forstår derfor ikke flertallets beslutning om for enhver pris at gennemføre denne andenbehandling på et ufuldstændigt grundlag inden tingets sommerferie. Vi beklager det også af en anden grund. Det er jo almindelig bekendt, at en meget væsentlig forudsætning for vor og venstres medvirken har været flertalspartiernes tilsagn om at medvirke til gennemførelsen af en værdisikring af visse former for alderdomsopsparing som et alternativ til folkepensionen. Det er i tillid til dette tilsagn, at den politiske enighed om denne store og vidtrækkende sag er opnået. Det havde derfor været klogere og mere fair overfor oppositionen, om man havde afventet et sådan forslags udarbejdelse i detaljer. Dette har man imidlertid ikke villet. Vi ønsker selvfølgelig ikke at købe katten i sækken, og vi har derfor sammen med venstre gjort vor medvirken til det samlede kompleks afhængig af, som det hedder i betænkningen, at der inden tredje behandling foreligger et fuldt udarbejdet lovforslag om den konjunktursikrede alderdomsopsparing, og at dette lovforslag er af en sådan karakter, at vi kan stemme for det, og at det kommer til tredje behandling samtidig med folkepensionsloven, den, vi drøfter i dag, og opnår tilslutning fra et flertal.

Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at understrege, at dette ikke er en formel reservation, men en politisk og saglig realitet, som flertallet har anerkendt i sin egen betænkning, og som det i sagens interesse også gør klogt i at tillægge den samme

vægt, som vi tillægger den. Vore reservationer er som sagt alvorlige, og vor endelige stilling afhænger af den udformning, opspæringsforslaget får, og af spørgsmålet om besparelserne, der endnu henstår. Netop af denne grund burde anden behandling være udskudt, og jeg er overbevist om, at mange indenfor regeringspartiet i virkeligheden deler denne opfattelse.

Det er netop derfor beklageligt, at regeringen har bundet sig så stærkt til radikal side, at enhver fornuftig drøftelse af behandlingsmåden og tidspunktet for behandlingen falder til jorden. Det er da også de radikale, der må bære hovedansvaret for de følger, der kan komme ud af et ufærdigt forligsbehandling i dag. Ville de ikke have lyttet til os, burde de dog have tænkt over „Politiken“'s gentagne advarsler mod denne forcering af andenbehandling.

Jeg har hørt, og jeg har set den påstand fremført, at det alene var oppositionens ansvar, at sagen ikke er blevet fremmet tidligere. Vi skulle i udvalget have træneret og lurepasset, trukket i langdrag og været negative. Dette tør siges at være en hasarderet omgang med sandheden. Må jeg for en ordens skyld for det første erindre om, at hr. Elmquist og jeg i folkeforsikringskommissionen i mere end et år drev på for at få kommissionsarbejdet afsluttet, således at tinget havde haft den fornødne tid til sine overvejelser. Straks da udvalget af det høje ting var nedsat i november, stillede vi en række spørgsmål til belysning og til vurdering dels af denne sag og dens økonomiske konsekvenser, dels af dens sammenhæng med andre påtrængende opgaver.

Efterhånden som svarene indløb i løbet af vinteren, blev de gjort til genstand for indgående drøftelser i det samlede udvalg, men først den 16. april fik vi svar på en række relevante spørgsmål specielt vedrørende bidragsbetalingen, og først på det tidspunkt forelå der efter mit skøn de fornødne oplysninger og det fornødne materiale til udarbejdelse af et forhandlingstilbud fra borgerlig side. Jeg har ret til at sige, at der langt fra blev smølet, thi allerede den 25. april kunne venstre og vi redegøre i udvalget for vort forligstilbud, som samme dag blev sendt til beregning i socialministeriet, og siden har forhandlingerne været i fuld gang for at nå frem til et brugeligt